

ĐỨC TIN TRONG CẢNH GÓA VỢ RỒI TÁI GIÁ

Buổi sáng 26-6-1980, trên xa lộ một thành phố nằm trong bang Vermont (Bắc Hoa Kỳ) một chiếc xe vận tải tung vào một chiếc xe nhà. Kết quả: 4 người trong chiếc xe nhà chết ngay tại chỗ. Đó là bà Chrissie DiGiulio - 31 tuổi - và cha mẹ ruột của bà, cùng với đứa con gái đầu lòng Christine, 6 tuổi. Chỉ sống sót duy nhất bé Katie - 2 tuổi - được giữ chặt trong chiếc ghế trẻ em.

Tai nạn đảo lộn mọi hạnh phúc gia đình ông Robert DiGiulio. Lẽ ra, chỉ còn vài tuần nữa, ông bà Robert và Chrissie DiGiulio sẽ mừng 10 năm thành hôn.

Tổ ấm hạnh phúc này cho ra chào đời 3 cô công chúa mỹ miều: Christine, 6 tuổi, Aimée, 5 tuổi và Katie, 2 tuổi. Đôi vợ chồng trẻ yêu nhau tha thiết. Trọn cuộc sống lứa đôi - cho đến buổi sáng hôm đó -

như chan hòa màu hồng may mắn tươi vui ... Nhưng rồi màu đen xuất hiện. Hoạn nạn xảy đến cướp mất cùng lúc đến 2 người: người vợ - người mẹ và đứa con gái đầu lòng, cộng thêm nhạc phụ nhạc mẫu.

Khi nhận tin không lành, ông Robert như từ cung trăng rớt xuống. Ông không rõ đang mơ hay đang chạm trán với sự thực phũ phàng? Chỉ khi ôm chặt vào lòng bé Katie bị thương và nhìn 4 chiếc quan tài màu xanh đặt thành hàng, ông Robert không còn nước mắt để khóc!

Sau lễ an táng và khi mọi người - bà con bạn hữu - ra về, ông Robert bắt đầu sống cảnh gà trống nuôi con. Biết bao chuyện cười ra nước mắt! Nhưng tình yêu dành cho hiền thê và con gái thân yêu đã khuất, và nhất là, tình thương dành cho 2 con còn nhỏ dại, đã giúp ông can đảm phấn đấu.

Katie - công chúa 2 tuổi - cứ khóc lóc đòi Mẹ, nhớ Mẹ không nguôi. Cô bé như sợ hãi cô đơn, lúc nào cũng quấn quít bên Cha. Một ngày ông Robert bắt gặp cô bé nói chuyện với hình trong gương. Cô bé vừa chỉ vào hình mình vừa lắc đầu buồn bã nói đi nói lại:

- Mẹ chết rồi! Mẹ chết rồi!

Aimée - công chúa 5 tuổi - tỏ ra hiểu biết hơn em. Cô bé đặt nhiều câu hỏi mỗi khi thân phụ đặt bé vào giường ngủ. Cô bé hỏi:

- Ba ơi, con nhớ Mẹ quá chừng! Mẹ có trông thấy chúng ta không? Nếu Chúa thương Mẹ, sao Chúa lại để cho Mẹ chết hờ Ba? Thường thì khi mình thương ai, mình đâu có để cho người đó gặp tai nạn!

Ông Robert chỉ biết trả lời con:

- Không, Aimée à, Chúa không muốn cho Mẹ con phải chết. Có người chết trẻ. Có người chết già. Nhưng Chúa không muốn cho ai phải chết. Chỉ có thể nói rằng: cái chết là điều hiển nhiên nằm trong chương trình cuộc sống của con người, con à!

Aimée ngược mắt nhìn chậu hoa treo lủng lẳng trên tường và buồn bã hỏi:

- Các cây hoa có chết không Ba? Hay là chúng sống mãi mãi?

Ông Robert trả lời:

- Các cây hoa không sống mãi mãi đâu. Chúng cũng chết nữa!

Aimée thầm thì:

- Nhưng các cây hoa không chết vì tai nạn!

Nói xong, cô bé nức nở khóc, khóc như chưa bao giờ được khóc.

Cuộc sống đầy nước mắt nhớ thương của 3 Cha con ông Robert cứ thế trôi qua trong vòng một tháng, ba tháng, rồi sáu tháng... Sau đó thì ông Robert dần dần lấy lại niềm tin yêu vào cuộc đời. Nhờ sự giúp đỡ chân thành của bà con bạn hữu, ông bắt đầu đứng dậy từ tang thương chết chóc để xây dựng tương lai cho chính mình và cho các con.

Ông Robert ghi danh vào đại học. Và chính nơi đây THIÊN CHÚA Quan Phòng cho ông gặp một phụ nữ, sau này sẽ trở thành vợ thứ hai và là người Mẹ cho hai bé Aimée và Katie. Đó là cô Emilie.

Sau hai năm quen biết, hai người quyết định lấy nhau. Nhưng trước khi hỏi cưới Emilie làm vợ kế, ông Robert viết thư gửi hiền thê quá cố:

- Chrissie dấu ái. Anh muốn tái giá. Anh không muốn đợi để rồi sau cùng phải viết cho em: Anh đã tái giá! Em biết anh yêu em khi em còn sống và khi chúng ta còn sống bên nhau. Hiện tại anh còn yêu em không? Có và không. Có, vì anh vẫn yêu người phụ nữ anh từng biết trước kia. Người phụ nữ vẫn chiếm chỗ đứng trong ký ức anh. Nhưng Chrissie à, em đã khuất bóng. Anh không còn có thể nói với em là anh yêu em. Anh có thể tưởng nghĩ đến một hình bóng nhưng không thể yêu thương một hình bóng. Anh có xương có thịt nên anh cần yêu thương một người cũng bằng xương bằng thịt.

Ông Robert DiGiulio và Emilie kết hôn vào cuối tháng 12 năm 1983. Hai ông bà có thêm một gái và một trai. Như thế, gia đình không chỉ có người cha và hai con gái bơ vợ lạc lõng, nhưng là một gia đình toàn vẹn, hạnh phúc gồm cả Cha lẫn Mẹ và 4 con: ba gái một trai.

... "Trời cao hơn đất chừng nào thì đường lối của Ta cũng cao hơn đường lối các ngươi, và tư tưởng của Ta cũng cao hơn tư tưởng các ngươi chừng ấy. Cũng như mưa với tuyết sa xuống từ trời không trở về trời nếu chưa thấm xuống đất, chưa làm cho đất phì nhiêu và đâm chồi nảy lộc, cho kẻ gieo có hạt giống, cho người đói có bánh ăn, thì Lời Ta cũng vậy, một khi xuất phát từ miệng Ta, sẽ không trở về với Ta nếu chưa đạt kết quả, chưa thực hiện ý muốn của Ta, chưa chu toàn sứ mạng Ta giao phó" (Isaia 55,9-11).

("Reader's Digest Sélection, Juillet/1994, trang (153-178)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt